

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

tror, det vil være vanskeligt at gennemføre en forsvarlig Ordning, naar saadanne mindre Arealer unddrages.

Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget og hans Parti har jo den Opfattelse, at hvis jeg gaar hen og begaar noget godt, er det sikkert, selv om jeg ikke ligefrem har ønsket at begaa noget ondt, ud fra en ond Betragtning. Det ærede Medlem maatte indrømme, at Lovforslagets Bestemmelser var gode, men naar de var gode, maatte jeg ubetinget have haft onde Hensigter. At man har en saadan Opfattelse af mine Forslag, maa jeg jo finde mig i, men saa er det heller ikke let at gaa ind i en Diskussion, og det skal jeg derfor afholde mig fra. Naar det ærede Medlem giver den Motivering for min Stilling her, at det var formodentlig Kommunevalgene, der var Skyld i, at vi fremsatte disse Lovforslag, kunde jeg tænke mig, at det ærede Medlem greb i sin egen Barm; for man faar Indtrykket af, at det ærede Medlem og hans Parti i disse Dage har et overordentlig stort Ønske om at fremsætte de flest mulige Forslag, og det kan jo være, at det er det, der er Aarsag til, at det ærede Medlem tror det samme om mig.

Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen var som sædvanlig forvirret og vidtstvævende og gik i sine Udtalelser saa langt uden om Virkeligheden, at han virkelig fremsatte Udtalelser, der skulde give Udtryk for, at vi lever under samme Forhold i 1937 som i 1902. Derefter tror jeg ogsaa, det vil være umuligt for mig at gaa ind i en Diskussion med dette ærede Medlem, der har nogen som helst Betydning for det Problem, vi drøfter i Eftermiddag. Naar det ærede Medlem sluttede med, at Husmændene sikkert ikke vilde have de Almisser, der her gives, kan han ikke have noget imod at stemme for Lovforslaget, for hvis det ærede Medlem har Ret i det, kommer Loven ikke til at koste noget. Men det ærede Medlem har selvfølgelig Uret her, som han plejer at have, og jeg maa selvfølgelig afvise den Paastand paa Overgang til Dagsordenen, som han stillede, idet den bl. a. afviser det Lovforslag, som her foreligger til Behandling, og som jeg anser for at være overordentlig paakrævet i den forhaandenværende Situation.

Christmas Møller: Hvad jeg anmodede den højtærede Landbrugsminister og Regeringen om, var en Plan, en samlet Fremstilling af de Foranstaltninger, som man kunde vente Regeringen vilde gennemføre

i den givne Situation, saaledes at det var muligt at faa en samlet Behandling af Spørgsmaalene, som vi for vort Vedkommende finder var rimelig, i Stedet for at stykke Spørgsmaalene ud, som de bliver det ved den Forhandling, der her finder Sted. Men da dette Lovforslag kræver en hurtig Behandling, har jeg sagt til Landbrugsministeren, at det maaske var rimeligt at foretage denne Behandling under Udvalgsbehandlingen angaaende Gældssaneringsloven, fordi man der paa en bedre Maade kunde komme ind paa en Række af disse Spørgsmaal.

Naar enkelte Medlemmer, navnlig det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, syntes, at det var meningsløst at kræve en Plan, vil jeg gerne spørge det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, ikke om der er Plan i hans Dagsorden, for det er der jo, og om de Grundskyldsforslag, der har været forelagt af det ærede Medlems Parti, da ikke er Planforslag, om det ikke er en fuldkommen Plan over, hvordan Samfundet økonomisk skal indrettes. Det er jo helt meningsløst, naar det ærede Medlem forsøger at skabe sig en særegen Stilling. Og naar det ærede Medlem taler om den falske Kapital, er dette jo ogsaa en efter hans egen Opfattelse urimelig Tale — jeg tager ikke, hvad det er efter fornuftige Menneskers Opfattelse. For det ærede Medlem vil jo have Grundskyld og saa at sige Grundskyld alene, men han vil jo f. Eks. i Landbruget — eller har jeg Uret deri? — tillade Gældsstiftelse paa alle andre Omraader: i Bygninger, i Besætning, i Inventar. Og jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, om han da ikke ved, hvorfra den største Gæld stammer, hvad det er, der tynger dem, der har bygget eller købt, om jeg saa maa sige, i den forkerte Tid. Er det Prisfaldet paa Jorden, eller er det Prisfaldet paa Bygninger, Besætning og Inventar? Det ærede Medlem, som mener om sig selv, at han er saa kyndig, vil jo sikkert kunne give Besked herom.

Naar endelig det ærede Medlem Hr. J. S. Foget sagde, at han ikke syntes, den talmæssige Sammenstilling, jeg havde foretaget, var rigtig, og havde paavist Misforholdet mellem Raavarenes Pris og Færdigvarenes Pris, saa opgiver jeg virkelig at diskutere med det ærede Medlem. (*J. S. Foget:* Det kan De ogsaa godt!). Det er da heldigt, at vi i alt Fald kan blive enige om det — maaske mest for det høje Tings Medlemmer. Men jeg ønsker dog at understrege meget stærkt, at det, der i ganske særlig Grad er Skyld i Smørproduktionens urentable og